ఈస్టర్ ఐదవ ఆదివారం

అపోస్తల కార్యములు 6:1–7; 1 పేతురు 2:4–9; యోహాను 14:1–12

ప్రవేశ పలుకులు

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం, గట్టి వర్షాల తరువాత గ్రామీణ ప్రాంతంలోని ఒక రహదారి ఒక భాగం కూలిపోయింది. దూరం నుంచి చూస్తే అది సరిగ్గా ఉన్నట్టే కనిపించింది. నేల కింద భాగం కూలిపోయిందని తెలియక కార్లు ఆ దిశగా వెళ్లసాగాయి. అదృష్టవశాత్తూ, ఎవరో వెంటనే కూలిపోయిన చోటుకు ముందు ఒక పెద్ద బోర్డు పెట్టారు:

"రహదారి మూసివేయబడింది – వంతెన కూలిపోయింది."

ఆ బోర్డు చాలా ప్రాణాలను కాపాడి ఉండవచ్చు.

మనము సురక్షితమైన రహదారిపై ఉన్నామనుకొని ప్రయాణిస్తుండగా, ఒక్కసారిగా మన కింద గట్టి నేల లేదని తెలుసుకోవడం ఎంత భయంకరమో!

ఈరోజు సువార్తలో యేసు మనకు ఒక హెచ్చరిక బోర్డు కంటే ఎంతో ఎక్కువను ఇస్తాడు. ఆయన "జాగ్రత్త, రహదారి ప్రమాదకరం" అని చెప్పడు. "మీరు మీ దారి మీరే కనుక్కోండి" అని కూడా చెప్పడు.

ఆయన ఇలా అంటాడు:

"నేనే మార్గము, సత్యము, జీవము."

ఆయనే గట్టి నేల.
ఆయనే వంతెన.
ఆయనే సురక్షితంగా ఇంటికి తీసుకువెళ్లే రహదారి.

ఈ రోజు మనము జీవముగల రాళ్లవలె ఒకచోట చేరుతున్నాము — మనలో కొందరు ఆనందంతో, కొందరు భారాలతో; కొందరు బలంగా, కొందరు అలసటతో. వారంలో ఎదురైన కలకలము, అనిశ్చితి నుండి కొద్దిసేపు ఆగి, మళ్లీ దృఢమైన పునాదిపై నిలబడుతున్నాము.

ఈ పవిత్ర బలి మన హృదయాలను క్రీస్తులో — మన మూలస్తంభంలో — మళ్లీ స్థిరపరచుకునే క్షణం.

దారిని ఊహించుకుంటూ కాదు, దానిని బాగా తెలిసినవానిని అనుసరిస్తూ మళ్లీ నడిచే సమయం.

ఈ దివ్య పూజాబలి మన భయాలను శాంతింపజేయుగాక, మన ఐక్యతను బలపరచుగాక, తండ్రి దగ్గరకు నడిపించే మార్గమైన యేసుపై మన విశ్వాసాన్ని మరింత లోతుగా చేయుగాక.

ప్రసంగం : మూలస్తంభంపై నిర్మింపబడి, మార్గమున నడుచుతూ, జీవముగల రాళ్లుగా మారడం

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం, ఉత్తర ఆస్ట్రేలియాలో కొందరు పర్యాటకులు అడవిలో దారి తప్పిపోయారు. వారి GPS పనిచేయడం ఆగిపోయింది. దారి మాయమైపోయింది. సూర్యుడు అస్తమించబోతున్నాడు. వారి ధైర్యం కూడా తగ్గిపోతుంది.

ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక అభిప్రాయం ఉంది.
“ఇది తూర్పు వైపు,” ఒకరు చెప్పారు.
“లేదు, దక్షిణం,” మరొకరు అన్నారు.
“నన్ను అనుసరించండి — నాకు మంచి దిశాబోధ ఉంది.”

వారు వాదిస్తున్నప్పుడు, ఒక వృద్ధ ఆదివాసీ అటవీ సంరక్షకుడు అక్కడికి వచ్చాడు. అతడు ఆ నేలలోనే జీవితమంతా గడిపాడు. ఆకాశాన్ని చూశాడు. నేలను తాకాడు. చెట్లను పరిశీలించాడు. నిశ్శబ్దంగా ఇలా అన్నాడు:

“మీరు దారిని ఊహించాల్సిన అవసరం లేదు. నేను మిమ్మల్ని బయటకు నడిపిస్తాను.”

వారికి మంచి వాదనలు అవసరం లేదు.
వారికి ఆ నేలను తెలిసిన వ్యక్తి అవసరం.

ఈరోజు సువార్తలో యేసు కూడా అలాగే అంటున్నాడు:
“నేనే మార్గము, సత్యము, జీవము.”

“నేను మీకు దిశలు చెబుతాను” అని కాదు.
“నేను మీకు పటం ఇస్తాను” అని కాదు.
“నేనే మార్గము” అని.

ఇదే ఈరోజు వాక్యాల ప్రధాన సందేశం:
క్రీస్తే మార్గము.
క్రీస్తే మూలస్తంభము.
మనం ఆయనపై నిర్మింపబడే జీవముగల రాళ్లుగా పిలువబడ్డాము.

1. "మీ హృదయాలను కలవరపడనీయకుడు"

సువార్త ఎంతో స్నేహపూర్వకమైన మాటలతో ప్రారంభమవుతుంది:
"మీ హృదయాలు కలవరపడకూడదు. దేవుని నమ్మండి; నన్ను కూడా నమ్మండి."

మనము కలతల కాలంలో జీవిస్తున్నాము. వార్తలు, అభిప్రాయాలు, వాదనలు — ఎక్కడ చూసినా శబ్దమే. సంఘంలో కూడా మార్పులు ఉన్నాయి: కొద్దిమంది యాజకులు, కలిపిన పరిషత్తులు, మారిన బాధ్యతలు.

ఇది తుఫానులా అనిపించవచ్చు.

ఒకసారి సముద్ర తుఫాను తరువాత ఒక మత్స్యకారుణ్ని కలిశాను. అతని పడవలు పాడైపోయాయి. నేను అడిగాను, "మీకు భయమా?"

అతను నవ్వుతూ అన్నాడు, "ఖచ్చితంగా. కానీ ఇంతకంటే పెద్ద తుఫాన్లలో కూడా నేను నా లంగరాన్ని వదిలాను."

అదే విశ్వాసం.

తుఫాను లేదని నటించడం కాదు.
మన లంగరం ఎక్కడ ఉందో తెలుసుకోవడం.

యేసు ప్రశాంత సముద్రాన్ని వాగ్దానం చేయలేదు.
తనను తానే వాగ్దానం చేశాడు.

2. "ప్రభూ, మాకు మార్గం తెలియదు"తోమా నిజాయితీగా అడిగాడు:
"ప్రభూ, మీరు ఎక్కడికి వెళ్తున్నారో మాకు తెలియదు. మార్గం ఎలా తెలుస్తుంది?"

ఇది మనిషి ప్రశ్న.

మనకు ఆధ్యాత్మిక GPS కావాలనిపిస్తుంది.
“200 మీటర్లలో ఎడమవైపు తిరుగు.”
“బాధను నివారించు.”
“3 కిలోమీటర్లలో పరలోకానికి చేరుకుంటారు.”

కానీ యేసు దిశలు ఇవ్వడు.
తనను తానే ఇస్తాడు.

క్రైస్తవ జీవితం నియమాల గురించి మొదట కాదు.
సంబంధం గురించి.

ఒక వృద్ధ మహిళ ఒకసారి నాకు చెప్పింది, “తండ్రి గారూ, ఇప్పుడు నేను అందంగా ప్రార్థించలేను. కేవలం కూర్చుని ఆయనను చూస్తాను.”

నేను అడిగాను, “అయితే ఆయన ఏమి చేస్తాడు?”

ఆమె చెప్పింది, “ఆయన కూడా నన్ను చూస్తాడు.”

అదే మార్గం.

3. క్రీస్తు – మూలస్తంభము

ఈరోజు మరొక ప్రతిమ — నిర్మాణం.

గ్రంథం క్రీస్తును “మూలస్తంభము” అని పిలుస్తుంది.
పాతకాలంలో మూలస్తంభం రెండు గోడలను కలిపేది. అది బలహీనమైతే మొత్తం భవనం బలహీనమవుతుంది.

“నిర్మాణకర్తలు తిరస్కరించిన రాయి మూలస్తంభమైంది.”

యేసు తిరస్కరించబడ్డాడు. అవమానించబడ్డాడు. సిలువ వేయబడ్డాడు. పనికిరాని రాయిలా విసిరివేయబడ్డాడు.

కానీ దేవుడు ఆయనను ఎన్నుకున్నాడు.

సంఘం వ్యవస్థలపై కాదు, ధనంపై కాదు, అధికారంపై కాదు — క్రీస్తుపైనే నిలబడింది.

మనం గోడలో ఇటుకలు మాత్రమే కాదు.
మనం జీవముగల రాళ్లు.

ప్రతి ఒక్కరూ భిన్నం.
ప్రతి ఒక్కరూ అవసరం.

ఒక పాత దేవాలయాన్ని మరమ్మత్తు చేస్తుండగా శిల్పులు ప్రతి రాయిని జాగ్రత్తగా సంఖ్యలతో గుర్తించారు. ఒక రాయి లేకపోయినా నిర్మాణం బలహీనమవుతుంది.

అదే సంఘం.

ఒకరు దూరమైతే ఖాళీ ఉంటుంది.
ఒకరు క్షమిస్తే గోడ బలపడుతుంది.

4. రాళ్లు గాయపరచగలవు — నిర్మించగలవు

రాళ్లు నిర్మించగలవు. గాయపరచగలవు కూడా.

ఒకసారి ఇద్దరు పరిషత్తు మహిళలు ఈస్టర్ పూల విషయంలో ఇరవై సంవత్సరాలు మాట్లాడుకోలేదు. ఒకరు తెల్ల లిల్లీలు కావాలని పట్టుబట్టారు. మరొకరు పసుపు కావాలని అన్నారు.

ఒక వారం మాత్రమే నిలిచే పూల కోసం ఇరవై సంవత్సరాల నిశ్శబ్దం!

ఇది వినడానికి నవ్వుగా ఉంటుంది. కానీ మనలో కూడా ఇలాంటివి ఉంటాయి.

అపోస్తుల కార్యములలో కూడా తొలి సంఘంలో సమస్య వచ్చింది. గ్రీకు మాట్లాడే విధవలకు ఆహార పంపిణీలో నిర్లక్ష్యం జరిగింది.

అపోస్తులులు సమస్యను పట్టించుకోకుండా ఉండలేదు. ప్రార్థించారు. ప్రజలను కూడగట్టారు. ఆత్మతో, జ్ఞానంతో నిండిన ఏడు మందిని ఎన్నుకున్నారు.

ఆహారం పంచడం పవిత్ర సేవగా గౌరవించబడింది.

సంఘంలో ప్రాయోగిక ప్రేమ ద్వితీయమైనది కాదు.
అది అత్యవసరం.

ఒక వృద్ధ విధవ ప్రతి వారం ఒక కేక్ తయారు చేసి ఒంటరిగా ఉన్నవారికి పంపేది. “ఇది చిన్నది. కానీ వారు గుర్తుంచబడ్డారని తెలుసుకుంటారు” అని చెప్పేది.

అదే సంఘం.
అదే జీవరాయి కావడం.

5. ప్రతి రాయి ముఖ్యమే

కార్డినల్ న్యూమన్ ఇలా అన్నాడు:
“నా స్థానం లో నేను ఒక ప్రధానదూత లాగానే ముఖ్యుడిని.”

గర్వంతో కాదు. కానీ ప్రతి బాప్తిస్మం పొందిన వ్యక్తికి స్థానం ఉందని అర్థం చేసుకున్నాడు.

బాప్తిస్మంలో మనం “రాజకీయం యాజకత్వం” లో భాగమయ్యాము.

కేవలం యాజకులే కాదు — మనందరం సేవ చేయాలి.

కొంతమంది బోధిస్తారు.
కొంతమంది పేదలకు ఆహారం ఇస్తారు.
కొంతమంది కుటుంబాలను కలుపుతారు.
కొంతమంది నిశ్శబ్దంగా ప్రార్థిస్తారు.

ఒక వృద్ధుడు వృద్ధాశ్రమంలో “ఇప్పుడేమీ చేయలేను” అన్నాడు.

నేను చెప్పాను, “మీ బాధను సమర్పించగలరా?”

తర్వాత అతను అన్నాడు, “నా మనవళ్ల కోసం నా ప్రతి రోజును సమర్పిస్తున్నాను.”

అతను ప్రేమ ద్వారా మళ్లీ జీవరాయిగా మారాడు.

6. రాయిని విసిరివేయకండి

ఒక పాత కథ: ఒక మనిషి సాయంత్రం సముద్రతీరంలో రాళ్ల సంచిని కనుగొన్నాడు. బోర్‌గా అనిపించి వాటిని పక్షులపై విసిరాడు. చివరగా ఒక రాయి జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

దీపం కింద చూసినప్పుడు అది అమూల్య రత్నం అని తెలిసింది. తిరిగి వెళ్ళేసరికి మిగతావి సముద్రంలో కలిసిపోయాయి.

ఆ రాళ్లు మన రోజులు లాంటివి.

“ఇది సాధారణ ఆదివారం.”
“ఇది సాధారణ సంవత్సరం.”
“ఇది సాధారణ రోజు.”

కానీ ప్రతి రోజు ఒక రత్నం.
ఈ రోజు కూడా.
ప్రత్యేకంగా ఈ రోజు.

7. నిలిచే ఇల్లు

ఒక భూకంపం తరువాత ఒక చర్చి కూలిపోయింది. కానీ బలిపీఠం చుట్టూ ఉన్న గోడ భాగం మాత్రం నిలిచింది.

ఎందుకు?

అక్కడి రాళ్లు బలంగా కలిపి అమర్చబడ్డాయి. ఒకటి మరొకటిని పట్టుకున్నాయి.

అదే క్రీస్తు మనలను పిలిచే జీవితం.

పరిపూర్ణ రాళ్లు కాదు.
ఒకే రకమైన రాళ్లు కాదు.
కానీ మూలస్తంభంతో కలిసిన రాళ్లు.
ఒకరిని ఒకరు ఆదుకునే రాళ్లు.

తుఫాన్లు వస్తాయి.
అయోమయం వస్తుంది.
బలహీనత వస్తుంది.

కానీ మన సంగరాన్ని ఆయనలో వదిలితే,
ఆయనతో మార్గంలో నడిస్తే,
జీవరాళ్లుగా ఐక్యంగా ఉంటే,
ఆ ఇల్లు నిలుస్తుంది.

ఒక రోజు ఆ మార్గం మనలను పూర్తిగా ఇంటికి — అనేక గదులు ఉన్న తండ్రి ఇంటికి — నడిపిస్తుంది.

అక్కడ ఇక తుఫాను ఉండదు.
అక్కడ మనం ఎప్పటికీ కదలము.

ఆమెన్.

Translated by: Rev. Fr. Francis Theetla,
Parish Priest of Paidikaluva, Cuddapah